

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1921 kl. 3 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckt motion angående ändring i lagen den 19 juni 1919 om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om landsting.

Närvarande: herrar Larsson i Västerås, Klefbeck, Hellberg,*) K. J. Ekman,*) Reuter. skiöld, Lyberg, Norling,*) Modig*), Sandegård, Jönsson*) i Långenäs, Magnusson*) i Tumhult, Jansson*) i Edsbäcken, Leander, Nilsson*) i Antnäs, Hansson*) i Gårda, Vennerström,*) Olsson i Golvvasta, Andersson i Igelboda och Gustafson i Kasenberg.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

I en inom första kammaren väckt motion, nr 28, av herr Lyberg, hemställes, »att riksdagen för sin del ville besluta sådan ändring i lagen den 19 juni 1919 om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om landsting, att sista stycket av övergångsstadgandena till samma lag utgår.»

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Förevarande motion avser att ur övergångsstadgandet till lagen den 19 juni 1919 om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om landsting borttaga ett stadgande, vilket ej står i överensstämmelse med den lag av den 9 april 1920, varigenom landstingen

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 5 saml. 4 häft. (Nr 9—12.) 1

*Utskottets
yttrande.*

finno rätt att själva utse ordförande. Utskottet finner det emellertid uppenbart, att ifrågavarande stadgande redan måste anses genom den senare antagna lagen upphävt, och finner alltså icke skäl att biträda motionärens yrkande.

Utskottet får alltså hemställa,
att förevarande motion icke måtte till någon
riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 februari 1921.

På konstitutionsutskottets vägnar:

VIKTOR LARSSON.

Reservation

av herr *Lyberg*, som anförde:

Utskottets skäl för avstyrkande är, ehuru icke utsagt, i korthet detta:

»Sunda förnuftet» säger, att, sedan statsmakterna genom lag bestämt, att landstingsordförande skall väljas, äldre bestämmelse, enligt vilken sådan ordförande skall förordnas av Kungl. Maj:t, icke längre kan vara vid gällande kraft.

Skälet till motionens framkomst åter är detta:

Sunda förnuftet säger, att, om en ny lag uttryckligen nämner såsom ändrade eller upphävida endast vissa delar av en tidigare antagen lag, återstående delar av samma lag äro vid gällande kraft. Bland dylika återstående delar finnes i förevarande fall stadgandet, att Kungl. Maj:t skall för viss tid, sept.—dec. 1922, förordna landstingsordförande. Detta uppenbarligen vid den nya lagens tillkomst förbisedda stadgande bör för den skull upphävas.

Trots sakens obetydlighet har jag till hävdande av den senare synpunkten nödgats låta anteckna, att jag ansett, att utskottet bort tillstyrka bifall till motionen.
